

XVIII.

Forslag til Lov

om

Fæstes Overgang til Selveiendom.

(Indbragt af den 5te Landssthingsmand for 2den Kreds, B. Christensen).

Cap. I.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

En Eiendom, der er eller bliver underkastet Bestemmelserne i Rentekammerplacat 7de Juni (Egl. Resolution 6te Juni) 1806, skal, naar den i 20. Mar har været i Selveie eller i Arvesfæste med Ret til at sælge og pantsætte, være fritagen for de ifølge de nævnte Lovbud bestaaende Indskrænkninger i Eiendomsretten.

§ 2.

Enhver for hvilketomhelst Gods gjældende privatretlig Bestemmelse, hvorved der ellers maatte være gjort nogen særegen Indskrænkning i Eierens, Bestidderens eller Bestyrerens Ret til at overlade Eiendomsretten over Bøndergods til Brugerne, er ugyldig.

§ 3.

Enhver Overenskomst imellem Eier, Bestidder eller Bestyrer og Bruger, hvorved Sidstnævnte har krævet sig Ret til at fordre sig sin Gaard overdragen til Selveiendom, eller hvorved han, forinden eller samtidigen med Fæstebrevets Udstedelse, har vedtaget Vilkaarene for en mulig fremtidig Overdragelse, er ugyldig, saafremt han fordrer Forholdet afgjort efter denne Lovs Bestemmelser.

Cap. II.

Om Brugernes Ret til at erholde deres Gaarde til Selveiendom.

§ 4.

Fra Begyndelsen af Aaret 1858 skal Fæsteren af enhver Gaard, der henhører til det Bøndergods, som efter Loven og Anordningerne skal være overladt til Fæstere, være berettiget til at forlange sig samme af Eieren, Bestidderen eller Bestyreren overdragen til Selveiendom imod fuldständig Erstatning, saaledes som de følgende Paragrapher af denne Lov bestemme. Dette gjælder saaledes ikke blot om det under Hovedgaarde henhørende Bøndergods, men ogsaa om det, der tilhører Embeder og offentlige Stiftelser, samt om alle andre Bøndergaarde, der hidtil efter Anordningerne, saasom i de Forhold, der omhandles i Frd. 15de Mai 1834, § 2, og Frd. 25de Novbr. 1831, § 3, jfr. Frd. 28de Marts 1845, §§ 3 og 15, have været henregnede til det egentlige Fæstegods, hvorimod denne Lov ikke er anvendelig paa Selveier- og Arvesfæstegaarde, om de end for Tiden ikke drives af Eierne selv, men af disse, i Gehjold til Plac. 7de Juni 1806, ere bortfæstede til Andre.

Den samme Ret, som ovenfor er tillagt Fæsteren, skal ogsaa tilkomme den, der har en saadan Gaard i Forpagtning paa et vist Aare-